

Når man ser på de velfærdsrettigheder, som vi giver, er det jo ikke guldbelagte toiletter og alt muligt andet. Det er helt almindelige løft af den velfærd, som man i et af verdens rigeste og mest veludviklede velfærdssamfund må forvente bare skal være i orden. Når finansministeren står og puster alle mulige tabeller og lagkager op, kan man godt få fornemmelsen af, at så må borgerne tro, at sådan nogle ting er i orden. Men de møder altså en virkelighed i hverdagen, hvor tingene ikke er i orden, og derfor vil vi give det løft.

Kl. 11:50

Formanden:

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 11:50

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Socialdemokratiet kom jo her for lidt tid siden med det med kvalitetsstandarder eller minimumsrettigheder – alt afhængigt af temperament. Fra Dansk Folkepartis side gjorde vi det, at vi sagde, at der var mange takter i det, vi syntes så rigtig fornuftige ud. Derfor lyttede vi også særlig opmærksomt, da Socialdemokratiets formand, fru Helle Thorning-Schmidt, en morgen var i morgen-tv og tale om det her emne. Intervieweren var Ole Steffensen, og han stillede i virkeligheden det spørgsmål, som vi også stillede os selv: Hvad koster alt det her? Fru Helle Thorning-Schmidt svarede, at det kostede et to-cifret milliardbeløb. Ole Steffensen gik lidt tætte-re på og sagde: Jamen kan vi ikke få at vide, hvad det koster? Nej, var svaret. Jamen ved I det ikke? spurgte han. Jo, jo, vi ved det skam godt, svarede fru Helle Thorning-Schmidt.

Siden man altså nu i Socialdemokratiet for åben skærm fortæller, at man godt ved, hvad det, man har foreslået, koster, så synes jeg egentlig, at det, når vi har en finanslovdebat, vil være befriende, at Socialdemokratiets finansordfører også beriger os andre med den oplysning.

Kl. 11:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:51

Morten Bødskov (S):

Socialdemokraternes finansordfører vil meget gerne sige, hvad prisen er for det her. Den er bl.a., at de skattelettelser, som Dansk Folkeparti nu har været med til at bære igennem, ikke skal blive til noget. Det er prisen. Vi vil give de her velfærdsrettigheder, fordi det er en investering i vores velfærdssamfund. Vi mener det, og ordfø-

rereren kan være fuldstændig sikker på, at indfasingen af velfærdsrettighederne selvfølgelig vil ske, i takt med at det er samfundsøkonomisk ansvarligt. Intet vil ligge Socialdemokratiet fjerner end at ødelægge dansk økonomi. Det er meget vigtigt for os.

Vi har i al beskedenhed skabt grundlaget for noget af den fremgang, der økonomisk set har været de sidste år i Danmark. Det gjorde vi i 1990'erne med en aktiv reformpolitik. Vi tog et kæmpe ansvar for at få økonomien – jævnfør historielæringen om 1980'erne fra hr. Peter Christensens side – på sporet igen.

Prisen er, at vi siger nej til skattelettelser fra nu af. Socialdemokraterne står ved det synspunkt. Måske skulle Dansk Folkeparti også stå ved det synspunkt. Vi har meget vanskeligt ved at forstå, hvordan det kan være, at Dansk Folkeparti har sagt: Velfærd først, så skattelettelser og ingen skattelettelser inden et valg. Nu har man igen sagt ja til milliardskattelettelser.

Kl. 11:52

Formanden:

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl for endnu en kort bemærkning.

Kl. 11:52

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hold da op! Jeg ved ikke, om der var nogen her i salen, der fangede et svar. Jeg spurgte bare stillfærdigt: Hvad koster de kvalitetsstandarder, Socialdemokratiet har foreslået? Fru Helle Thorning-Schmidt, Socialdemokratiets formand, har for åben skærm i morgen-tv til en million danskere, herunder mig, og til Ole Steffensen, som udspurgte, sagt, at man kender svaret selv, at man ved det selv. Hvorfor må vi så ikke høre det? Hvorfor må vi ikke få det at vide? Hvorfor skal den danske befolkning holdes hen i uvished med en eller anden tågesnak om et eller andet med at ville sikre og konjunkturer og ting og sager? Hvorfor kan vi ikke bare få det at vide? Hvorfor skal det være hemmeligt, hvis man ved det?

Altså, det er et meget enkelt spørgsmål om kvalitetsstandarder. Der er kommet et flot oplæg, det er vist endda i farver. Vi synes, der er mange gode takter i det; vi vil gerne være med til at gennemføre noget af det, og så laver vi en økonomisk beregning, som vi også gør det, når vi forhandler med regeringen, for vi er lidt interesseret i, at det alt sammen hænger sammen. Og så spørger vi Socialdemokraterne: Hvad koster Socialdemokraternes eget forslag? Fru Helle Thorning-Schmidt siger, at man kender svaret.